

arbejde kritisk med de vedvarende eksempler på, at CIA bruger og misbruger europæisk luft- rum, europæiske lufthavne og europæisk område i forbindelse med illegale fangetransporter, hvor fanger bliver ført til tortur. Der er også et stort arbejdsområde her, og vi håber, at der kan samles flertal for det i OSCE.

Med disse forbehold, fordi der også er ting, vi ikke synes er så gode, er vi overordnet set altså positive over for et samarbejdsforum som OSCE.

(Kort bemærkning).

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg er da glad for, at hr. Frank Aaen overordnet set er positiv over for de aktiviteter, som gennemføres i OSCE, og som jeg selv nævnte tidligere, mener jeg, at der gennemføres mange væsentlige aktiviteter for demokrati, fred og stabilitet i den organisation.

Men jeg vil sige, at jeg er lidt overrasket over udsagnet om vores møde i Wien. Her var der som sagt en lang debat om bl.a. Muhammedkrisen, og det kommer noget bag på mig, at netop hr. Frank Aaen ikke kan se værdien i, at vi får debatteret en så højaktuel og meget varm krise midt i en alvorlig situation. Det er oven i købet en krise, som har berørt alle de andre OSCE-lande og nabolandene til OSCE, og der var bl.a. en række nordafrikanske lande med til mødet.

Det er muligt, hr. Frank Aaen har kedet sig til mødet. Jeg gjorde det i hvert fald ikke, og jeg var også på talerstolen, men kan hr. Frank Aaen ikke se værdien i, at vi tager den tid, det nu engang tager at føre en debat om et så alvorligt spørgsmål, som har stor betydning for mange lande?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg tror, jeg sagde, at jeg havde håbet, der var blevet en god debat, for jeg mener, det er en vigtig debat at tage i et bredt internationalt forum. Men jeg syntes ikke, den debat, der blev ført, var særlig givende, og her tænker jeg ikke på de indlæg, vi havde fra dansk side. Her snakker jeg om den generelle diskussion.

Kl. 15.10

Jeg synes, at dels gik der en mængde tid med at høre på et langt, træls oplæg oppe fra scenen, dels gik tiden med en masse indlæg, der ligesom talte om ytringsfrihed, og hvor vigtig den er, og efter min opfattelse er spørgsmålet om ytringsfrihed ikke det afgørende eller det vigtige i Mu-

hammedsagen. Ingen, i hvert fald ikke nogen af betydning, har nemlig sat spørgsmålstegn ved ytringsfriheden, men man har brugt spørgsmålet om ytringsfrihed til at aflede debatten fra det, som er det vigtige, og som jeg synes debatten i OSCE kunne have hjulpet med til at få frem, nemlig at når den slags kriser opstår, skyldes det, at vi både i Danmark og internationalt behandler folk med en anden tro og/eller en anden hudfarve på en måde, vi ikke bør behandle dem på. Derfor opstår den slags kriser.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det hr. Kristian Pihl Lorentzen for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg opfattede det heller ikke sådan, at hr. Frank Aaen fremsagde en kritik af de tre danske indlæg på mødet. Men det var jo en lang debat, og der var åbenbart ikke så mange af indlæggene, hr. Frank Aaen var enig i, men det er jo en helt anden sag. Alligevel mener jeg dog, at hr. Frank Aaen må anerkende værdien af den meningsudveksling, der var, herunder udryddelsen af de misforståelser, der jo verserede om Muhammedkrisen, og som var med til at piske hele stemningen op. Kan hr. Frank Aaen ikke se værdien i det?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg vil sige igen, at jeg helt bestemt kan se værdien af at have en sådan diskussion. Jeg så også frem til den, og jeg synes bestemt, vi har brug for den slags meningsudvekslinger. Men tiden gik med et – og det tror jeg vi er enige om – ikke særlig udviklende, men langt og træls oplæg fra en bestilt oplægsholder, og debatten kom efter min opfattelse ikke ind på det essentielle i hele Muhammedkrisen og tilsvarende andre kriser.

Når man brænder flag af og råber op mod USA og gør alt muligt andet ude i verden, er det jo ikke kun på grund af nogle tegninger i en avis og en diskussion om ytringsfriheden i Danmark, for det er jo ikke den, der er til debat. Det er et spørgsmål om, hvordan vi behandler udlændinge – fremmede, fattige mennesker med en anden tro – hvordan vi i den hvide verden, der er kristne og ridder på den hvide hest, behandler andre. Det er det, der er det afgørende, og det kom altså ikke frem i debatten.